

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 374
Warszawa, 18 marca 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjętą przez Senat na 13. posiedzeniu w dniu 17 marca 2016 r. uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy

**- o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci
Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu wraz z
projektem tej ustawy.**

Jednocześnie pragnę poinformować, że Senat upoważnił senatora Zbigniewa Cichonia do reprezentowania Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

wz. Wicemarszałek Senatu

(-) Maria Koc

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 marca 2016 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci
Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Jednocześnie upoważnia senatora Zbigniewa Cichonia do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

W/Z

Maria KOC

Wicemarszałek Senatu

U S T A W A

z dnia

**o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu**

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 152) w art. 32 uchyla się ust. 3–5 i 7.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel projektowanej ustawy

Celem projektu jest 1) wprowadzenie w postępowaniu sadowoadministracyjnym w przedmiocie skargi na odmowę udostępnienia do wglądu dokumentów znajdujących się w zasobach IPN przez Instytut Pamięci Narodowej - jawnego rozpoznania skargi oraz 2) umożliwienie stronie zapoznania się z uzasadnieniem orzeczenia sądu administracyjnego w tej sprawie.

Projekt dostosowuje system prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 października 2010 r. (sygn. akt P 37/09) stwierdzającego, że art. 32 ust. 4, 5, 6 i 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2014 r. poz. 1075, ze zm.) jest niezgodny z Konstytucją. Sentencja wyroku opublikowana została dnia 29 października 2010 r. w Dz. U. poz. 1335, a jego pełny tekst, wraz uzasadnieniem w OTK ZU z 2010 r. Nr 8A, poz. 79.

2. Przedmiot i istota rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że:

1) art. 32 ust. 4 i 5 wymienionej ustawy - jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji,

2) art. 32 ust. 6 wymienionej ustawy - jest niezgodny z art. 32 ust. 1, art. 45 ust. 1 i art. 78 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji,

3) art. 32 ust. 8 wymienionej ustawy - jest niezgodny z art. 32 ust. 1 oraz art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Przepisy te regulują postępowanie sadowoadministracyjne w przedmiocie skargi na odmowę udostępnienia przez IPN do wglądu dokumentów znajdujących się w zasobach IPN. Dotyczą one postępowania przed sądem administracyjnym pierwszej instancji oraz sądem kasacyjnym. Przepisy te przewidują, że:

„4. Sąd administracyjny rozpoznaje skargę na posiedzeniu niejawnym.”,

„5. Przepisu art. 106 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie stosuje się.” (art. 106 § 2: „Po złożeniu sprawozdania,

strony (...) zgłaszają ustnie swoje żądania i wnioski oraz składają wyjaśnienia. Strony mogą ponadto wskazywać podstawy prawne i faktyczne swych żądań i wniosków.”),

„6. Wyrok wydany na posiedzeniu niejawnym uzasadnia się tylko w przypadku uwzględnienia skargi. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręcza się tylko Prezesowi Instytutu Pamięci. Skarżącemu doręcza się odpis wyroku.”,

„8. Do skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio ust. 4-6.”.

Odnosnie do wszystkich ustępów, a w szczególności ust. 4, TK zwrócił uwagę, że ustawa o IPN, w art. 39, przewiduje możliwość ograniczenia dostępu do niektórych dokumentów pod warunkiem, że zostały one wyodrębnione, a dostęp do nich mogą mieć tylko osoby wyznaczone. Wyodrębnione dokumenty stanowią zbiór tajny, przechowywane są w archiwum IPN i podlegają szczególnej ochronie. Ograniczenie nałożone na dostęp do tak zastrzeżonych zbiorów podyktowane być musi bezpieczeństwem państwa. W pozostałym zakresie ustawa o IPN, w art. 36, zapewnia dostęp do dokumentów zgromadzonych przez IPN, w celu wykonywania zadań ustawowych, prowadzenia badań naukowych, publikacji materiału prasowego. Jeżeli żaden z dokumentów czy zbiorów danych nie ma charakteru tajnego i może być udostępniany innym osobom niż wnioskodawca zainteresowany wglądem do kopii dokumentów go dotyczących, to trudno jest wskazać, jaka wartość lub jakie dobra mają być chronione poprzez ograniczenie jawności postępowania, jawnego rozpoznania sprawy. Dlatego też, TK nie znalazł uzasadnienia funkcjonowania w porządku prawnym regulacji ograniczającej prawo do rozpoznania sprawy w postępowaniu jawnym, tym bardziej że ograniczenie to jest nieproporcjonalne w stosunku do wartości, jakie mają być chronione.

Jednocześnie TK zwrócił uwagę, że „jednym z elementów prawa do sądu i sprawiedliwości proceduralnej wyznaczającej granice swobody regulacyjnej prawodawcy jest uprawnienie strony do bycia wysłuchanym i przedstawienia swojego stanowiska. Uprawnienie to rozciąga się na skuteczność ochrony praw w postępowaniu sądowym i pozwala na utrzymanie zasady kontrydiktoryjności”.

Przepis art. 32 ust. 5 ustawy o IPN jest konsekwencją uregulowania zawartego w art. 32 ust. 4 - wyłączającego jawność postępowania. Skoro jednak TK nie znalazł podstaw do uznania tego wyłączenia za konstytucyjnie dopuszczalne, to konsekwentnie nie znalazł również podstaw do uznania za zgodne z konstytucyjnie gwarantowanym prawem do sądu ograniczenia wynikającego z ust. 5, tym bardziej że ograniczenie to nie znajduje oparcia

w art. 31 ust. 3 Konstytucji, nie jest bowiem możliwe ustalenie, jakie dobro ma być chronione wprowadzonym ograniczeniem.

Odnosnie do art. 32 ust. 6 TK zauważył, że jedynym uprawnionym do otrzymania uzasadnienia wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego jest Prezes IPN. Skarżący, niezależnie od wyniku sprawy, nigdy nie ma możliwości uzyskania wyroku wraz z uzasadnieniem, tym bardziej że WSA zobligowany jest do sporządzenia uzasadnienia jedynie w sytuacji uwzględnienia skargi. Nieuwzględnienie skargi znosi obowiązek sporządzenia uzasadnienia wyroku. Tymczasem - zdaniem TK - z samej sentencji wyroku strony postępowania dowiedzą się tylko o uwzględnieniu lub oddaleniu skargi, nie poznają natomiast podstawy prawnej i faktycznej takiego rozstrzygnięcia. Nie poznają motywów, jakimi kierował się WSA, podejmując określony kierunek rozstrzygnięcia. Nie będą wiedziały, w jakim stopniu zarzuty podniesione w skardze do WSA przez stronę, niebędącą Prezesem IPN, były zasadne, a w jakim chybione. Uzasadnienie wyroku sądu stanowi dla skarżącego jedyne źródło informacji co do motywów, prawnych, i faktycznych, które przesądziły o przyjęciu przez sąd określonego rozstrzygnięcia. Z drugiej strony uzasadnienie jako element, który musi towarzyszyć rozstrzygnięciu sądowemu, uznawane jest za konieczny składnik w świetle prawa do odwołania oraz kasacyjnego modelu postępowania przed sądem drugiej instancji. Bardzo trudno sformułować skargę do sądu drugiej instancji nie znając motywów wyroku sądu pierwszej instancji. Ponadto, uzasadnienie sądowe pełni kilka funkcji: wymusza samokontrolę sądu, dokumentuje argumenty przemawiające za przyjętym rozstrzygnięciem, jest podstawą kontroli przez organy wyższych instancji, służy indywidualnej akceptacji orzeczenia, umacnia poczucie zaufania do wymiaru sprawiedliwości, wzmacnia bezpieczeństwo prawne.

Sprawiedliwość proceduralna nakazuje wprowadzanie takich mechanizmów postępowania, które zapewniłyby przejrzystość postępowania. W kontekście rozpoznawanej sprawy instrumentem takim pozostaje obowiązek uzasadnienia wyroku, co najmniej w zakresie, w jakim nie jest to niezbędne do realizacji ustawy lustracyjnej. Wprowadzone w art. 32 ust. 6 ustawy o IPN ograniczenie, w zakresie, w jakim nie służy realizacji ustawy lustracyjnej, nie jest niezbędne dla realizacji którejkolwiek z wartości wymienionych w art. 31 ust. 3 Konstytucji. Ponadto, przepis art. 32 ust. 6 jest niezgodny z zasadą równości (równość stron postępowania) wyrażoną w art. 32 ust. 1 Konstytucji.

Z podobnych powodów za niezgodny z Konstytucją został uznany art. 32 ust. 8 nakazujący odpowiednio stosować zakwestionowane przepisy do postępowania przed NSA.

3. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Mając na uwadze konieczność wykonania wyroku TK, kierując się brzmieniem sentencji wyroku oraz jego uzasadnieniem, proponuje się, aby zmiana ustawy polegała na uchyleniu w art. 32 zakwestionowanych ustępów. Należy tylko zwrócić uwagę, że jedna z nowelizacji ustawy, która miała miejsce już po zaskarżeniu tych norm, a jeszcze przed wydaniem wyroku TK nadała przepisom wyrażającym owe normy nową numerację (ustawa z dnia 18 marca 2010 r.). Stąd, w konsekwencji proponuje się uchylenie w art. 32 ustępów 3, 4 i 5.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że wspomniana nowelizacja, zmieniając numer ustępu o treści „Do skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio ust. 4-6.”, z 8 na 7, nie wprowadziła stosowanych zmian w samym ustępie, a ściślej w odesłaniu, które powinno obecnie brzmieć „...stosuje się odpowiednio ust. 3-5”. Przyczyną tego błędu jest prawdopodobnie pośpieszne uchwalenie poprawki zgłoszonej w trakcie drugiego czytania w Sejmie (druk 2847-A, poprawka nr 7). Nie mogło być bowiem celem ustawodawcy odesłanie do obecnego ust. 6, ponieważ Naczelny Sąd Administracyjny nie może przesyłać akt do IPN, jeżeli przekazuje sprawę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, celem ponownego rozpoznania. W konsekwencji proponuje się, zamiast pozostawienia w odesłaniu samego ust. 6, uchylenie całego ust. 7.

4. Konsultacje

Pisma, z pozytywnymi opiniami lub bez uwag do projektu, przedstawili: Minister Sprawiedliwości, Krajowa Rada Sądownictwa, Naczelny Sąd Administracyjny, Prokuratura Generalna Skarbu Państwa oraz Instytut Pamięci Narodowej - Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Ponadto projekt ustawy do zaopiniowania otrzymali: Naczelna Rada Adwokacka, Krajowa Rada Radców Prawnych, Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Stowarzyszenie Sędziów Polskich IUSTITIA.

5. Skutki projektowanej ustawy

Ustawa powoduje skutki finansowe dla budżetu państwa wynikające z konieczności sporządzenia lub wydrukowania dodatkowego egzemplarza uzasadnienia dla strony.

6. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projektowana ustawa nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 23 marca 2016 r.

BAS-WAPEiM-638/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Zbigniew Cichoń)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektodawcy proponują uchylić ust. 3-5 i 7 w art. 32 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 152, ze zm.). Wskazane przepisy dotyczą postępowania przed sądem administracyjnym w przedmiocie skargi na odmowę udostępnienia do wglądu dokumentów będących w zasobach Instytutu Pamięci Narodowej. Celem przedłożonego projektu jest dostosowanie systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 października 2010 r. w sprawie P 37/09.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Materia, której dotyczy projekt, pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt nie reguluje kwestii objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

M. Warciński

Michał Warciński

Warszawa, 23 marca 2016 r.

BAS-WAPEiM-639/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Zbigniew Cichoń) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projektodawcy proponują uchylić ust. 3-5 i 7 w art. 32 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 152, ze zm.). Wskazane przepisy dotyczą postępowania przed sądem administracyjnym w przedmiocie skargi na odmowę udostępnienia do wglądu dokumentów będących w zasobach Instytutu Pamięci Narodowej. Celem przedłożonego projektu jest dostosowanie systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 października 2010 r. w sprawie P 37/09.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Michał Warciński

SZEF KANCELARII SENATU

Ewa Polkowska
SK-0401-3/16

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu ...22.03.2016...

Warszawa, dnia 21 marca 2016 r.

Szanowny Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przesłaniem do Sejmu, podjętej przez Senat na 13. posiedzeniu uchwały z dnia 17 marca 2016 r. w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (wraz z projektem tej ustawy), pragnę przekazać Panu Ministrowi stanowiska podmiotów zewnętrznych przesłane do Senatu w toku postępowania zmierzającego do wypracowania przedmiotowego projektu ustawy.

Stanowiska w sprawie projektu ustawy przedstawiły następujące podmioty:

- 1) Instytut Pamięci Narodowej- Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu,
- 2) Minister Sprawiedliwości,
- 3) Krajowa Rada Sądownictwa,
- 4) Prokuratura Generalna Skarbu Państwa,
- 5) Naczelny Sąd Administracyjny.

J. Kowalczyk

wz. Szefa Kancelarii Senatu

A. Kowalski

KU 320

PREZES

Institutu Pamięci Narodowej
Komisji Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu

dr Łukasz Kamiński

Warszawa, 30 grudnia 2015 r.

BPRV-025-7(2)/15

Pan
Stanisław Gogacz – Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6
00 – 902 Warszawa

Łukasz Kamiński

W nawiązaniu do pisma z dnia 23 grudnia 2015 r. (sygn. BPS/KU-034/45/1/15) dotyczącego sporządzenia opinii w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (druk senacki nr 45) w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 października 2010 r. (sygn. akt P 37/09) uprzejmie informuję, że nie zgłaszam żadnych uwag do zaproponowanych w projekcie ustawy rozwiązań. Informuję także, że skutki finansowe zaproponowanych zmian nie będą miały wpływu na budżet państwa.

Łukasz Kamiński

km 2/16

Warszawa, 11 stycznia 2016 r.

MINISTER
SPRAWIEDLIWOŚCI

DL-VI-070-43/15 | 3
160108-00396

Pan
Stanisław Gogacz
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Stanisław Gogacz

W odpowiedzi na pismo z dnia 23 grudnia 2015 r. dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwanej dalej „projektem”, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Celem projektu jest wprowadzenie w postępowaniu sadowoadministracyjnym, w przedmiocie skargi na odmowę przez Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej udostępnienia do wglądu dokumentów znajdujących się w zasobach Instytutu, jawnego rozpoznania skargi oraz umożliwienie stronie zapoznania się z uzasadnieniem orzeczenia sądu administracyjnego w tej sprawie. W tym celu w projekcie proponuje się uchYLENIE art. 32 ust. 3–5 oraz ust. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2014 r. poz. 1075, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Art. 32 ust. 3 ustawy stanowi, że sąd administracyjny rozpoznaje skargę na decyzję Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie z ust. 4 tego artykułu w sprawach tych nie stosuje się art. 106 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.), który stanowi że po złożeniu sprawozdania przez sędziego, strony - najpierw skarżący, a potem organ - zgłaszają ustnie swoje żądania i wnioski oraz składają wyjaśnienia; strony mogą ponadto wskazywać podstawy prawne i faktyczne swych żądań i wniosków, a przewodniczący udziela głosu pozostałym stronom według ustalonej przez siebie kolejności. Z kolei art. 32 ust. 5 ustawy stanowi, że wyrok wydany na posiedzeniu niejawnym uzasadnia się tylko w przypadku uwzględnienia skargi, odpis wyroku z uzasadnieniem doręcza się tylko

Prezesowi Instytutu Pamięci, a skarżącemu doręcza się odpis wyroku. Zgodnie zaś z art. 32 ust. 7 ustawy do skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio art. 32 ust. 4-6.

Projekt dostosowuje ustawę do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 października 2010 r. (sygn. akt P 37/09) stwierdzającego, że art. 32 ust. 4, 5, 6 i 8 ustawy jest niezgodny z Konstytucją. Trybunał Konstytucyjny w wydanym wyroku wskazał, że nie znajduje uzasadnienia funkcjonowania w porządku prawnym regulacji ograniczających prawo do rozpoznania sprawy w postępowaniu jawnym, tym bardziej że ograniczenie to jest nieproporcjonalne w stosunku do wartości, jakie mają być chronione. Ustawą z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 79, poz. 522) znowelizowane zostało m. in. brzmienie art. 32 ustawy w ten sposób, że już po zaskarzeniu ww. przepisów ustawy, a jeszcze przed wydaniem wyroku przez Trybunał Konstytucyjny, zaskarżone przepisy uzyskały nową numerację. W wyniku dokonanej nowelizacji zaskarżone przepisy nie zostały uchylone przez wyrok Trybunału Konstytucyjnego.

W projekcie proponuje się uchylenie przepisów, które zostały uznane przez Trybunał Konstytucyjny za sprzeczne z Konstytucją. W opinii Ministra Sprawiedliwości, projekt w sposób właściwy wykonuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 października 2010 r. Zasadne wydaje się być stosowanie przy skardze na decyzję Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej o odmowie udostępnienia do wglądu dokumentów znajdujących się w zasobach Instytutu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, a nie rozwiązań szczególnych. Z tego względu Minister Sprawiedliwości w pełni popiera zgłoszony projekt ustawy.

z powiemi
z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Maksym Warchał
PODSEKRETARZ STANU

.Km 6/16

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

Warszawa, 14 stycznia 2016 r.

Nr WO-020-208/15

Dot. BPU/KU-034/45/6/15

Pan Stanisław GOGACZ
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej Senatu RP

Szanowny Panie Przewodniczący

W załączeniu, uprzejmie przesyłam odpis opinii Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 stycznia 2016 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Z podziękowaniem

Wiceprzewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

ptk Piotr Rączkowski
sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

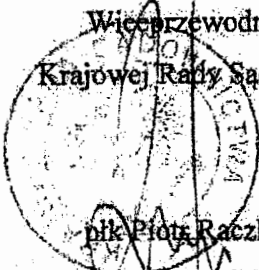
OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 12 stycznia 2016 r.

**w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej –
Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu**

Krajowa Rada Sądownictwa opiniuje przedłożony projekt ustawy pozytywnie,
bez uwag.

Biuro Krajowej Rady Sądownictwa
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

DYREKTOR
Wydziału Organizacyjnego
Biura Krajowej Rady Sądownictwa
Marian Szkodziński

Wiceprzewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

płk Piotr Rączkowski
sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78, 00-682 Warszawa
tel.: (+48) 022 3923109; fax: (+48) 022 3923120

www.prokuratoria.gov.pl
e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

KR-51-675/15/ZSP
DOPL/143 /16

Warszawa, dnia 14 stycznia 2016 r.

**Pan Senator Stanisław GOGACZ
PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI USTAWODAWCZEJ
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Granny Panie Senatorze,

W nawiązaniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (druk senacki nr 45/IX), nadesłanego przy piśmie nr BPS/KU-034/45/9/15 z dnia 23 grudnia 2015 r., uprzejmie informuję, że Prokuratura Generalna Skarbu Państwa nie zgłasza uwag do tego projektu.

[Signature]
[Stamp: Prokuratura Generalna Skarbu Państwa]
[Stamp: Warszawa]

KU 18/16

PREZES
NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

Warszawa, dnia 14 stycznia 2016 r.

BO-60-45/15

Pan
Stanisław Gogacz
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej

Szanowny Panie Przewodny,

Odpowiadając na pismo z dnia 23 grudnia 2015 r., znak: BPS/KU-034/45/5/15, dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag co do treści tego projektu.

Z szanowaniem

z up. Prezesa NSA

Maria Wiśniewska
Wiceprezes NSA Maria Wiśniewska